

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2511/2020
02.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Јорданов, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Сузана Ђорђевић, адвокат из ..., ради предаје у државину, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 240/19 од 12.07.2019. године, у седници од 02.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 240/19 од 12.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 28/18 од 13.11.2018. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужени преда у државину собу и подрумску просторију описане овим делом изреке, на катастарској парцели .. КО ... . Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужени преда у државину земљиште потребно за редовну употребу наведених просторија, у мерама и границама наведеним овим делом изреке. Ставом трећим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 135.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 240/19 од 12.07.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкове другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Наводима ревизије указује се на погрешну примену материјалног права, тада важећег Закона о основним својинско-

правним односима и наводи да правни претходник туженог није имао закониту нити савесну државину спорних просторија, али се не указује на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Ревизијом се такође оспорава налаз и мишљење вештака и утврђено чињенично стање, због чега се посебна ревизија не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 18.08.2014. године, а вредност предмета спора је означена на 60.000,00 динара.

Будући да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**